

KIÁLTÓ SZÓ

14. évfolyam, 34. szám

A kiskundorozsmai Keresztelő Szent János Plébánia hetilapja

2026. augusztus 23.

Evangelium

...”akár élünk akár halunk, az Úrei vagyunk”... (Róm 14,7-9)

Pál a rómaiakhoz szól, és jól tudja, hogy vannak filozófusok és közgazdászok, orvosok és talán pszichológusok is, akik mind elmondják véleményüket az életről és halálról. Athénban Pál megta-
pasztalja a másként gondolkodók véleményét (vö. ApCsel 17). Megvan az ideje az életnek és halálnak, evés és ivásnak. Erről ki így, ki úgy gondolkodik. De az vitán felül áll, hogy az emberek nem élhetnek egyedül. Egy család tagjai, vagy egy ország állampolgárai, egy munkahely dolgozói kell, hogy legyenek. Valahová kell hogy tartozzanak.

Megoszlanak a vélemények az életről és halálról. Az életet szeretni, a halált kerülni kell. Az egyiket dédelgetve féltjük, a másiktól félve menekülünk. Az egyik boldogság, a másik szomorúság. Nem lehet boldogan élni, csakis keresztény emberként. Mert a feltámadás hite nélkül nem lehet egész életet élni, csak felet vagy negyedet vagy gerezdeket. Feltámadás nélkül gyorsan kell élni, amíg van idő mindent kipróbálni. Feltámadás nélkül félve élünk, attól rettegünk, melyik pillanatban jön el értünk a kaszás halál. Pál apostol nem száll bele ebbe a vitába. Ő boldogan szeretne élni, élet s halál görceitől és aggódásaitól mentesen. Ezért azt mondja, hogy akár élünk, akár halunk, változásoknak vagyunk kitéve, megrázkódtatások érnek. A változások és bizonytalanságok között egy biztos pont van: Jézus Krisztus.

Aki hozzá tartozik, ott nincs élet és nincs halál, tehát nincs változás. Úgy beszél Pál az „akár” szóval, hogy éreztesse, teljesen mindegy, hogy élünk-e vagy halunk, egyik sem fontos, egyiknek sincs jelentősége. Egy kérdés van, Jézushoz tartozunk-e vagy sem. Ez a minden.

Élt egyszer egy idős fazekas, aki egész életében a tökéletességre törekedett. A műhelye tele volt kifogástalanul sima, fényesre mázolt vázákkal, amelyek minden részlete gondos munkáról tanúskodtak.

Aztán egy napon, amikor a fazekas a mesterműve körül ügyködött, véletlenül fellökött egyet. A váza a földre zuhant, és ezer apró darabra tört.

Évekkel később a fazekas unokája meglátogatta. A kisfiú belopakodott a poros, lelakatolt műhelybe és megtalálta a törött váza szilánkjait. Megérintette a darabokat, és elcsodálkozott a gyönyörű, mélykék színükön és a rajtuk lévő mintákon. Visszaszaladt a nagyapjához és megkérdezte, miért hagyta ott a szilánkokat.

A fazekas szomorú szívvel mesélt a fiúnak a tökéletes vázáról és arról, hogyan vált minden hiábavalóvá a baleset után. A kisfiú pedig gyermeki tisztánlátással így szólt:

– De nagypapa, a törött vázák is szépek! Látod, ahogy a fény csilán rajtuk? Azok a minták most még jobban látszanak, mintha minden darab egy külön történetet mesélne el.

A fazekas szeme könnybe lábadt. Napokig gondolkodott a kisfiú szavain. Aztán visszament a műhelybe, összeszedte a szilánkokat, és óvatosan elkezdte összeilleszteni őket.

Nem rejtette el a törésvonalakat, sőt, arany porral kente be őket, kiemelve a repedéseket. Az arany csíkok hálózata bejárta a vázát, és minden egyes törésvonal egy történetet mesélt el az elvesztésről, a fájdalomról és a gyógyulásról.

A történet azt sugallja, hogy halottaink emléke nem egy tökéletes, egy darabból álló merev szobor. A gyász egy törés, amely után nem az a cél, hogy visszahozzuk az eredeti állapotot, hanem hogy elfogadjuk a törést, és az emlékek aranyával forrasszuk össze a szívünk darabjait. A sebhelyek nem a fájdalom bizonyítékai, hanem a szeretet jelei. Fáj, hogy nincs. Hiányzik. A darabokból újra össze kell magunkat rakni. Egy vázává. Igen, mindannyian törekenyek vagyunk.

G.F.

Az életszabály

Ha kinyitottad, csukd is be!

Ha bekapcsoltad, kapcsold ki!

Ha tönkretetted, ismerd el, hogy te voltál, javítsd meg, vagy ha nem tudod megjavítani, hívj valakit, aki pénzért megjavítja helyetted!

Ha kölcsönkértél valamit, add vissza ugyanolyan vagy jobb állapotban, mint ahogy megkaptad!

Ha fontos neked egy tárgy, vigyázz rá!

Ha valamit összepiszkoltál, tisztítsd is ki!

Mindent oda tegyél vissza, ahonnan elvetted!

Ha használni szeretnél valamit, ami nem a tiéd, kérj engedélyt a tulajdonosától!

Ha nem tudod, hogyan működik, ne piszkáld!

Ne üsd olyan ügybe az orrod, ami nem a te dolgod!

Ne próbálj megjavítani olyasvalamit, ami nem romlott el!

Ne mondd olyat, ami másvalakire rossz fényt vet!

Ha valaki napját szebbé tudod varázsolni a szavaiddal, mondd ki!

A sok apró gesztus a család életét boldogabbá, a világot pedig szebbé varázsolja.

Bruno Ferrero: A bambusz titka

N.-né

Pio atya gondolatai

A szeretet és az erények

Szeretni, szeretni, szeretni, semmi több.

A szeretet minden erény királynője, amely összefogja a lelki élet gyöngyszemeit.

Mindig legyen bennünk egyszerre megfontoltság és szeretet, mert a szeretet szárnyal, a megfontoltság pedig utat mutat.

N.-né

Filmajánló

Melyiket a kilenc közül? 1957

Jókai Mór megható karácsonyi történetének főszereplője egy szegény, özvegy csizmadia, aki egyedül neveli kilenc apró gyermekét. A gyerekek kis Jézust köszöntő, vidám éneke annyira zavarja a nyomorúságos pincelakásuk főlött magányosan élő gazdag háziurat, hogy némaságukért cserébe pénzt ajánl föl nekik.

A fekete-fehér régi szép film címét a Google keresőbe beírva egy orosz internetes csatornán (m.ok.ru) adja ki a teljes, magyar szinkronos filmet.

M.T.É.

Jól döntök?

Az előző kérdésünkre a helyes válasz: b) Alacoque Szent Margit

A mai értelemben vett ünnep közvetlen előzménye Alacoque Szent Margit 17. századi francia vizitációs nővér látomásaihoz köthető. 1675-ben Jézus kifejezetten azt kérte tőle, hogy az Úrnapja nyolcada utáni pénteket szenteljék az Ő Szívének. Bár a látomásokat sokáig kételkedve fogadták, IX. Piusz pápa végül 1856-ban terjesztette ki az ünnepet az egész világegyházra.

Új kérdésünk: Hány ígéretet adott Jézus Alacoque Margitnak?

a) 8

b) 10

c) 12

A helyes válaszokat névvel és címmel ellátva, csütörtök estig dobják be a plébánia postaládájába. A szerencsés nyertes nevét a szeptember 6-i számban közöljük. Az augusztus 9-i rejtvényre helyes válasz nem érkezett.

G.F.

Létige

23. v.: Iz 22,19-23; Zs 137; Róm 11,33-36; Mt 16,13-20

24. h.: Jel 21,9b-14; Zs 144; Jn 1,45-51

25. k.: 2Tessz 2,1-3a.14-17; Zs 95,10.11-12.13; Mt 23,23-26

26. sz.: 2Tessz 3,6-10.16-18; Zs 127,1-2.4-5; Mt 23,27-32

27. cs.: 1Kor 1,1-9; Zs 144,2-3.4-5.6-7; Mt 24,42-51

28. p.: 1Kor 1,17-25; Zs 32,1-2.4-5.10ab és 11; Mt 25,1-13

29. sz.: 1Kor 1,26-31; Zs 32,12-13.18-19.20-21; Mt 25,14-30

30. v.: Jer 20,7-9; Zs 62; Róm 12,1-2; Mt 16,21-27

Iroda nyitvatartása:

Hétfo - Péntek: 8:00-12:00

AEÉGILMNUV → EVANGÉLIUM

Betűkavarodás

Az előző kérdésünkre a helyes válasz: „**Mert aki önmagát felmagasztalja, azt megalázzák, s aki megalázza önmagát, azt felmagasztalják.**” (Mt 23,12)

Az egyik, augusztus 23. és augusztus 30. közötti evangélium rövid részletének betűi kissé összekavarodtak; ABC sorrendbe rendeződtek:

„**Áilnt áfgjkoot, gyho egiúklmny az ég, s az einst aaagyiln flő s aáekllnsz az abeefimr flőött.**”

A helyes válaszokat (a bibliai idézetet és a bibliai vers számát) névvel és címmel ellátva, csütörtök estig dobják be a plébánia postaládájába. A **Létige** segít! A nyertes nevét a szeptember 6-i számban közöljük.

Az augusztus 9-i játék nyertese: **Kéri Györgyné** volt. **(Sz.A.)**

Anyakönyvi hírek

Esküvő:

Korom Norbert és Gera Anett örökre elkötelezték magukat a házasság szentségében Isten és egymás mellett augusztus 15-én Nagyboldogasszony ünnepén.

Keresztelés:

Eszter, Sarus Gábor és Mihálffy Katalin Nóra;

Sándor, Péter Sándor és Mihálffy Amália;

Liza Zsuzsanna, Mészáros László és Mihálffy Adrienn gyermeke a keresztség szentségében részesült augusztus 16-án.

G.F.

A plébánia elérhetőségei:

6791 Szeged-Kiskundorozsma, Szent János tér 6.

tel.: (62) 461-228 és (20) 82-32-159

email: dorozsmaiplebania@gmail.com

web: <http://dorozsmaiplebania.hu>

Számlaszámok:

OTP - Plébánia: 11735036-20051895

Sztríha Kálmán Alapítvány:

11735005-20545747

OTP számla - „Az oltárok felújítására”: 11735036-20053952

A szerkesztőbizottság tagjai: Dudásné Siklósi Bernadett (D.S.B.), Gordos Ferdinánd (G. F. - felelős kiadó), Moróné Tapody Éva (M. T. É.), Nagyné Nyíró Katalin (N.-né), Szabó József (Sz. J. - tördelés), Szalkai Attila (Sz. A. - tördelés)